

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

ภาพแสดงการทดลองและการวิจัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพผนวก 1 การเตรียมพื้นที่ในการ
ปลูกหญ้าและถั่วพืชอาหารสัตว์

ภาพผนวก 2 การเตรียมพื้นที่ในการ
ปลูกหญ้าและถั่วพืชอาหารสัตว์

ภาพผนวก 3 การหว่านเมล็ดหญ้า
และถั่วพืชอาหารสัตว์

ภาพผนวก 4 การหว่านเมล็ดหญ้า
และถั่วพืชอาหารสัตว์

ภาพผนวก 5 แปลงหญ้าและถั่วพืช
อาหารสัตว์

ภาพผนวก 6 แปลงหญ้าและถั่วพืช
อาหารสัตว์

ภาพผนวก 7 การเก็บเกี่ยวหญ้าและ
ถั่วพืชอาหารสัตว์เพื่อนำไปหมัก

ภาพผนวก 8 การเก็บเกี่ยวหญ้าและ
ถั่วพืชอาหารสัตว์เพื่อนำไปหมัก

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพผนวก 9 สภาพของถั่วที่ผ่านการ
เข้าเครื่องสับแล้ว

ภาพผนวก 10 สภาพของหญ้าที่ผ่าน
การเข้าเครื่องสับแล้ว

ภาพผนวก 11 การนำหญ้าและถั่วอัด
ลงถังหมักขนาด 120 ลิตร

ภาพผนวก 12 การนำหญ้าและถั่วอัด
ลงถังหมักขนาด 120 ลิตร

ภาพผนวก 13 ถังหมักขนาด 120 ลิตรที่ผ่านการอัดหญ้าและถั่วเสร็จสิ้นแล้ว

ภาพผนวก 14 ถังหมักขนาด 120 ลิตรที่ผ่านการอัดหญ้าและถั่วเสร็จสิ้นแล้ว

ภาพผนวก 15 สภาพของโคทดลองภายในคอกทดลอง

ภาพผนวก 16 สภาพของโคทดลองภายในคอกทดลอง

ภาพผนวก 17 สภาพของโคทดลอง
ภายในคอกทดลอง

ภาพผนวก 18 สภาพของโคทดลอง
ภายในคอกทดลอง

ภาพผนวก 19 สภาพของโคทดลอง
ภายในคอกทดลอง

ภาพผนวก 20 สภาพของโคทดลอง
ภายในคอกทดลอง

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก 1 การประเมินคุณภาพของพีชหมักโดยใช้ประสาทสัมผัส (Organoleptic)

เป็นวิธีการที่นิยมที่สุดเพราะสามารถทำได้ง่ายโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ได้ผลรวดเร็ว และผลที่ได้สามารถบอกคุณภาพได้ดีพอสมควรเหมาะสำหรับการใช้ปฏิบัติ วิธีการมีขั้นตอนดังนี้

1. หาข้อมูลทั่วไปของพีชที่นำมาหมัก เช่น อายุ ความแก่ อ่อน การออกดอก ติดเมล็ด ระยะการตัด ฤดูกาล ตลอดจนการให้น้ำของพีชที่นำมาหมัก เพราะปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อคุณภาพของพีชหมักตลอดจนปริมาณเชื้อใยและการย่อยได้ด้วย

2. ให้คะแนนตัดสินโดยอาศัยประสาทสัมผัส

● กลิ่น (ควรตรวจสอบที่อุณหภูมิห้อง)	คะแนน
- ปราศจากกลิ่นเน่าเสียมีกลิ่นหอมของกรด	14
- มีกลิ่นเน่าเจือปนบางๆ หรือมีกลิ่นกรดจัด หรือมีกลิ่นไหม้จางๆ ของพีชที่ผึ่งก่อนหมัก	10
- กลิ่นเน่าแรงขึ้นหรือมีกลิ่นน้ำตาลไหม้ชัด	4
- กลิ่นเน่าแรง มีกลิ่นแอมโมเนีย และมีกลิ่นกรดจางมาก	2
- เน่าเสีย	0
● โครงสร้าง	
- มีใบและก้านครบ	4
- ใบ	2
- เมื่อกลิ้น มีสิ่งเจือปน	1
- ใบและก้านเปื่อยยุ่ย หรือปนเปื้อนมาก	0
● สี	
- มีสีของพีชหมักปกติคือ สีเขียวอมเหลือง	2
- สีเปลี่ยนไปมากคือ มีสีเหลืองค่อนข้างน้ำตาล	1
- สีผิดปกติมาก คือ สีเขียวคล้ำออกดำ หรือเหลืองซีด หรือมีรา	0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

นำคะแนนทั้ง 3 หัวข้อมารวมกันแล้วอ่านผลตามเกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนน	ลำดับขั้นของพีชหมัก	การสูญเสียโภชนะ
20 – 16	1 ดีมาก – ดี	น้อย
15 – 10	2 เกือบดี	ปานกลาง
9 – 5	3 ปานกลาง	สูง
4 – 0	4 น่าเสียด	สูงมาก

หมายเหตุ เรื่องกลิ่นของพีชหมักนี้ถ้าพีชหมักผ่านการตากแดดหรือผึ่งเพื่อลดความชื้นกลิ่นพีชหมักจะไม่แรง แยกแยะได้ยาก

ภาคผนวก 2 วิธีวิเคราะห์ปริมาณกรดอินทรีย์โดยการกลั่น

ใช้พีชหมัก 30 กรัมผสมกับน้ำกลั่น 300 มิลลิลิตร นำไปปั่นในโถปั่นเป็นเวลา 2 นาที แล้วกรองด้วยผ้าขาวบาง 2 ชั้น

นำน้ำกรอง 240 มิลลิลิตรใส่ในบีกเกอร์

เติมน้ำปูน 24 มิลลิลิตรและสารละลาย CuSO_4 12 มิลลิลิตร

คนด้วย magnetic stirrer นาน 5 นาที

กรองแล้วนำของเหลวที่ผ่านการกรอง 200 มิลลิลิตร

ใส่ในขวดก้นกลมปริมาตร 500 มิลลิลิตร

เติมกรดกำมะถันเจือจาง (1:1) 5 มิลลิลิตร และใส่เกลือคหิน (pumic stone) 3 – 4 ชั้น

กลั่น ใน 20 นาที phenolphthalein

ได้สารละลาย 100 มิลลิลิตรแรก → ไตเตรตกับ NaOH 0.05 N (A)

กลั่น ใน 10 นาที phenolphthalein

ได้สารละลาย 50 มิลลิลิตร → ไตเตรตกับ NaOH 0.05 N (B)

เติมสารละลาย chromic oxide 55 มิลลิลิตร

reflux 5 นาที

หยุดปฏิกิริยาด้วยน้ำเย็น 100 มิลลิลิตร

กลั่น ใน 10 นาที phenolphthalein

ได้สารละลาย 50 มิลลิลิตร → ไตเตรตกับ NaOH 0.05 N (C)

นำค่าที่ไต่ตรงได้ (A, B และ C) คูณด้วย 1.25 เป็นค่า D_1 , D_2 และ D_3 ตามลำดับ นำไปเข้าสมการเพื่อคำนวณหาปริมาณกรดอะซิติก (A) บิวทิริก (B) และแลคติก (L) (Zimmer, 1966 ; อ้างโดยบุญล้อม และบุญเสริม, 2525)

$$\%A = 0.0962 D_2 - 0.0213 D_1$$

$$\%B = 0.0431 D_1 - 0.0680 D_2$$

$$\%L = 0.1230 D_3 - (0.0086a + 0.0029b)$$

เมื่อ $a = 6.41 D_2 - 1.42 D_1$ และ $b = 1.96 D_1 - 3.09 D_2$

จากนั้นนำค่ากรดที่ได้จากสมการดังกล่าวไปคำนวณเป็นร้อยละของกรดทั้งหมด เมื่อนำคะแนนของกรดทั้ง 3 ชนิดมารวมกันแล้วเปรียบเทียบเป็นคะแนนจากตารางจะสามารถประเมินคุณภาพพีชหมักได้การตัดสินคุณภาพพีชหมัก

กรดอะซิติก ¹	คะแนน	กรดบิวทิริก ¹	คะแนน	กรดแลคติก ¹	คะแนน
0 - 15.0	20	0 - 1.5	50	0 - 20.0	-
15.1 - 20.0	18	1.6 - 3.0	30	20.1 - 25.0	0
20.1 - 24.0	16	3.1 - 4.0	20	25.1 - 30.0	2
24.1 - 28.0	13	4.1 - 6.0	15	30.1 - 34.0	4
28.1 - 32.0	10	6.1 - 8.0	10	34.1 - 38.0	6
32.1 - 36.0	7	8.1 - 10.0	9	38.1 - 42.0	8
36.1 - 40.0	4	10.1 - 12.0	8	42.1 - 46.0	10
40.1 - 45.0	2	12.1 - 14.0	7	46.1 - 50.0	12
45.1 - 50.0	0	14.1 - 16.0	6	50.1 - 54.0	14
50.1 - 55.0	0	16.1 - 18.0	4	54.1 - 58.0	16
55.1 - 60.1	0	18.1 - 20.0	2	58.1 - 62.0	18
		20.1 - 25.0	0	62.1 - 66.0	20
		25.1 - 30.0	0	66.1 - 70.0	24
		30.1 - 40.0	-5	70.1 - 75.0	28
		มากกว่า 40	-	มากกว่า 75	30
		มากกว่า 50	-		
		มากกว่า 60	-		

^{1/}ค่าความเป็นกรดคิดเป็นร้อยละของกรดทั้งหมด

คะแนนรวม 0 - 20 = เกรด 5 (ต่ำ), 21 - 40 = เกรด 4 (ค่อนข้างพอใช้), 41 - 60 = เกรด 3 (พอใช้), 61 - 80 เกรด 2 (ดี) และ 81 - 100 = เกรด 1 ดีมาก

ภาคผนวก 3 วิธีวิเคราะห์หาแอมโมเนียและแอมโมเนียไนโตรเจน

วิเคราะห์หาแอมโมเนีย (Chen *et al.*, 1994) โดยนำพืชหมักสด 10 กรัมไปปั่นร่วมกับสารละลายกรดกำมะถันเข้มข้น 0.1 N H₂SO₄ จำนวน 100 มิลลิลิตรในโถปั่นนาน 30 วินาทีแล้วกรองผ่านผ้าขาวบาง 2 ชั้น นำสารละลายที่ได้ไปกลั่นด้วยเครื่อง Tecator Auto - Kjeldahl analyzer โดยเลือกเติมเฉพาะ NaOH และ receiver หลังจากการกลั่นแล้วนำมาไตเตรตกับ HCL 0.01 N แล้วเข้าสมการดังนี้

$$\%NH_3 = \left\{ (V-B) \times 14.007 \times 0.1 \times 100 \times 1.214285 \right\} / (1000 \times \text{weight})$$

$$\%NH_3 - N = \left\{ (V-B) \times 14.007 \times 0.1 \times 100 \right\} / (1000 \times \text{weight})$$

วิเคราะห์หา total nitrogen โดยนำพืชหมักสด 3 กรัมนำไปย่อยและกลั่นด้วยเครื่อง Tecator Auto - Kjeldahl analyzer โดยใช้ค่าตั้งอัตโนมัติหลังจากการกลั่นแล้วนำมาไตเตรตกับ HCL 0.1 N แล้วเข้าสมการดังนี้

$$\text{Total N} = \left\{ (V-B) \times 14.007 \times 0.1 \times 100 \right\} / (1000 \times \text{weight})$$

ภาคผนวก 4 การศึกษาคุณค่าทางโภชนาการด้านพลังงานใช้ประโยชน์ได้ (Metabolizable Energy - ME) และพลังงานสุทธิ (Net Energy Lactation - NE_L) โดยเทคนิคการวัดแก๊ส (Hohenheim gas production technique)

- การหาค่าการย่อยได้ของอินทรีย์วัตถุ (OMD) พลังงานใช้ประโยชน์ได้ (ME) และพลังงานสุทธิเพื่อการให้นม (NE_L) ด้วยเทคนิควิธีวัดปริมาณแก๊ส (gas production technique) (Menke and Steingass, 1988)

อุปกรณ์และสารเคมี

อุปกรณ์

1. อ่างน้ำร้อน (water bath) ที่สามารถปรับอุณหภูมิให้คงที่ 39 ± 0.5 องศาเซลเซียสที่มีเครื่องหมุน (rotator) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 50 เซนติเมตรที่ได้เจาะรูไว้สำหรับใส่หลอดตัวอย่างได้

2. งานหมุนหรือล้อหมุน (rotator) ประกอบด้วยจานกลมที่ทำด้วยแผ่นพลาสติกแข็ง 2 จาน เส้นผ่าศูนย์กลาง 50 เซนติเมตรซึ่งงานนี้จะเจาะรูไว้ 60 รูแต่ละรูมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 36 มิลลิเมตรเพื่อเป็นช่องสำหรับเสียบหลอดตัวอย่างอาหาร (piston - pipettes) ที่ฐานหรือแกนงานมีสายพานติดมอเตอร์ไฟฟ้าให้งานหมุนได้ด้วยความเร็ว 1 – 2 รอบต่อนาที

3. หลอดตัวอย่างอาหาร (piston – pipettes หรือ glass syringes) มีเส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก 36 มิลลิเมตร ภายใน 32 มิลลิเมตร ยาว 200 มิลลิเมตร ความจุ 150 มิลลิเมตร มีขีดบอกปริมาตรถึง 100 มิลลิเมตร อ่านค่าได้ละเอียด 1 มิลลิเมตร (ลักษณะคล้ายหลอดฉีดยาขนาดใหญ่) ปลายหลอดติดกับ สายยาง (silicone tube) เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 5 มิลลิเมตร ยาว 40 มิลลิเมตร และมีclipหนีบพลาสติกเพื่อปิดเปิดให้แก๊สออกได้

4. อุปกรณ์สำหรับเก็บน้ำจากกระเพาะหมัก (rumen fluid) ของสัตว์ที่ได้เจาะกระเพาะไว้แล้ว และภาชนะสำหรับใส่น้ำจากกระเพาะหมักที่มีความจุประมาณ 1 ลิตร

5. อุปกรณ์อื่น ๆ เช่น

- ปิเปตต์อัตโนมัติขนาด 50 มิลลิลิตร
- เครื่องกวนสารละลายระบบแม่เหล็ก (magnetic stirrer)
- ถังแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์

สารเคมี

1. micro mineral solution ประกอบไปด้วย

ละลายทั้งหมดให้เข้ากันด้วยน้ำกลั่น ปรับปริมาตรให้เป็น 100 มิลลิลิตร

2. buffer solution ประกอบไปด้วย

3. macro mineral solution ประกอบไปด้วย

$5.7 \text{ g Na}_2\text{HPO}_4 \text{ (anhydrous)} + 6.2 \text{ g KH}_2\text{PO}_4 \text{ (anhydrous)} + 0.6 \text{ g MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ ปรับปริมาตรให้เป็น 100 มิลลิลิตรด้วยน้ำกลั่น

4. resazurin solution 0.1% (W/V)

ชั่ง 100 mg resazurin ละลายด้วยน้ำกลั่น ปรับปริมาตรให้เป็น 100 มิลลิลิตร

5. reduction solution (ต้องเตรียมใหม่ทุกครั้งที่ทำกรทดลอง และเตรียมก่อนเวลาเก็บ rumen

fluid เพียงเล็กน้อยประกอบด้วย 2ml 1N NaOH + 312 mg $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_4$ ใสลงในน้ำ 47.5 มิลลิลิตร)

วิธีการทดลอง

1. นำอาหารหยาบทั้ง 4 Treatments และอาหารข้นมาทำให้แห้งโดยวิธี Freeze dry เพื่อลดการสูญเสียโภชนะจากร้อนจากนั้นนำตัวอย่างอาหารที่ผ่านการอบแห้งบดผ่านตะแกรง 1 mm แล้วชั่งตัวอย่างอาหารประมาณ 200 mg ใส่ลงในหลอดแก้วที่คล้ายกระบอกฉีดยาที่มีขีดอ่านปริมาตรข้างหลอด โดยที่ปลายหลอดมีสายยางสั้นๆและที่หนีบสำหรับปิดเปิดที่ปลายหลอด ทำตัวอย่างละ 4 ซ้ำและต้องมีหลอด blank คือไม่ใส่ตัวอย่างอาหารจำนวน 6 หลอดและหลอดสำหรับตัวอย่างอาหารหยาบและอาหารข้นมาตรฐานชนิดละ 3 หลอด เพื่อใช้ในการปรับค่าแก๊สก่อนใส่อาหารลงในหลอดแก้ว ควรทดสอบหลอดแก้ว (glass syringe) และแกนดัน (piston) โดยทาวาสลินบางๆรอบแกนดัน แล้วลองใส่แต่ละคู่ให้พอดีกัน ไม่หลวมและฝืดจนเกินไป อุ่นหลอดที่ใส่ตัวอย่างอาหารไว้แล้วในตู้อบ 39 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำมาใช้

2. การเตรียม medium ให้เติมสารละลายดังต่อไปนี้ (ตาราง 8)

เพื่อความสะดวกในการเปิดควรเตรียมสารละลายเพื่อปริมาณที่ต้องการไว้อีก 10 หลอดผสมสารละลายหมายเลข 1 – 5 ก่อนที่จะเก็บน้ำจากกระเพาะหมัก แชน้สารละลายในอ่างน้ำอุ่น 39 องศาเซลเซียส ทำให้มีสภาพไร้ออกซิเจนโดยการผ่านแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ลงไปตลอดเวลา คนด้วย magnetic stirrer จากนั้นเติม reduction solution (สารละลายหมายเลข 6) สีของสารละลายจะค่อยๆ เปลี่ยนจากสีฟ้าเป็นสีชมพู และไม่มีสีตามลำดับ แสดงว่าเกิด reduction อย่างสมบูรณ์ แล้วจึงค่อยๆ เติม rumen liquor มีจะนั้นค่าที่ได้จะไม่ถูกต้อง เพราะแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นในหลอดจะถูกนำไปใช้ในการ reduction

ส่วนประกอบของ rumen buffer medium ที่ใช้ในการศึกษาด้วยวิธีวัดปริมาณแก๊ส

สารเคมี	ปริมาณ (มิลลิลิตร) ต่อ 1 หลอด
1. น้ำกลั่น	10.0
2. Buffer solution	5.0
3. Macro mineral solution	5.0
4. Resazurin solution	0.025
5. Micro mineral solution	0.0025
6. Reduction solution	1.0
7. Rumen fluid	10.0

3. การเก็บน้ำจากกระเพาะหมัก และการ incubate กับตัวอย่าง ควรเก็บน้ำจากกระเพาะหมักก่อนให้อาหารสัตว์มือเช้า ขวดที่เก็บควรมีขนาด 1 ลิตร และทำขวดให้มีสภาพไร้ออกซิเจนโดยการผ่านแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ลงไป และลวกขวดด้วยน้ำอุ่น การเก็บน้ำจากกระเพาะหมักต้องเก็บให้เต็มขวดเพื่อเป็นการไล่อากาศออกอีกทางหนึ่งโดยใช้สายยางสอดลงไปในส่วนล่างของกระเพาะหมัก (ventral sac) เพื่อเก็บน้ำจากกระเพาะหมัก (rumen fluid) และควรใช้กระดิกที่ช่วยรักษาอุณหภูมิของน้ำจากกระเพาะหมักให้คงที่

ตวงน้ำจากกระเพาะหมักตามต้องการแล้วผสมกับสารละลายหมายเลข 1-6 ในขวดที่วางในอ่างอุณหภูมิ 39 องศาเซลเซียสคนให้เข้ากันตลอดเวลาด้วย magnetic stirrer ขณะเดียวกันก็ผ่านแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ลงในสารละลายโดยจุ่มสายยางลงในขวด ใช้ปิเปตอัดโนมดึ่มสารละลาย rumen liquor buffer mixture ผ่านท่อเข้าในหลอดตัวอย่าง ไล่ฟองแก๊สในหลอดออกให้หมด ปิดคลิปที่ปลายหลอดตัวอย่าง อ่านปริมาตรของหลอดตัวอย่างและบันทึกไว้ (V_0)

4. บันทึก ค่าแก๊สที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา 0 3 6 8 12 24 48 และ 72 ชั่วโมงและคำนวณค่าแก๊สสุทธิที่ 24 ชั่วโมง สมการ (1) เสนอโดย Menke and Steingass (1988) ดังนี้

$$GP \text{ (ml/200 mg DM, 24 hr)} = \frac{(V_t - V_0 - GP_t) \times 200 \times (FH + FC)/2}{W} \quad (1)$$

เมื่อ GP = ปริมาณแก๊ส (มิลลิลิตร) ที่เกิดขึ้นเมื่อ incubate ตัวอย่างอาหาร 200 มิลลิกรัม (วัตถุแห้ง) ที่เวลา t ชั่วโมง

GP_t = ค่าเฉลี่ยของแก๊สที่เกิดในหลอด blank ที่ t ชั่วโมง

V_0 = ปริมาณส่วนผสมทั้งหมดที่อ่านก่อน incubate

V_t = ปริมาณแก๊สเมื่อ incubate ได้ t ชั่วโมง

W = น้ำหนักตัวอย่าง (มิลลิกรัมวัตถุแห้ง)

FH = $44.43 / (GP_h - GP_0)$ ค่าปรับอาหารหยาบ

FC = $65.18 / (GP_c - GP_0)$ ค่าปรับอาหารข้น

G_{ph} = ปริมาณแก๊สที่เกิดจากการ incubate ตัวอย่างอาหารหยาบมาตรฐาน (มิลลิลิตร)

G_{pc} = ปริมาณแก๊สที่เกิดจากการ incubate ตัวอย่างอาหารข้นมาตรฐาน (มิลลิลิตร)

ทำนายค่าการย่อยได้ของอินทรีย์วัตถุ (organic matter digestibility, OMD) และหาค่าพลังงานใช้ประโยชน์ได้ (metabolizable energy, ME) และค่าพลังงานสุทธิเพื่อการให้นม

(net energy of lactation, NE_L) สำหรับอาหารหยาบ (roughages) ตามสมการ (2, 3, 4) ที่เสนอโดย Menke and Steingass (1988)

$$\text{OMD (\%)} = 15.38 + 0.8453\text{GP} + 0.0595\text{XP} + 0.0675\text{XA} \quad (2)$$

$$\text{ME (MJ/kg)} = 2.20 + 0.1357\text{GP} + 0.0057\text{XP} + 0.0002859\text{XL}^2 \quad (3)$$

$$\text{NE}_L \text{ (MJ/kg)} = 0.54 + 0.0959\text{GP} + 0.0038\text{XP} + 0.0001733 \text{XL}^2 \quad (4)$$

เมื่อ XP = ปริมาณโปรตีน (กรัมต่อกิโลกรัมวัตถุดิบแห้ง)

XA = ปริมาณเถ้า (กรัมต่อกิโลกรัมวัตถุดิบแห้ง)

XL = ปริมาณไขมันในตัวอย่าง (กรัมต่อกิโลกรัมวัตถุดิบแห้ง)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก
ข้อมูลการวิเคราะห์ผลทางสถิติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางผนวก 1 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของปริมาณการสูญเสียวัตถุแห้งของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	17.917	1.194	0.48	0.935
Error	32	80.000	2.500		
Corrected Total	47	97.917			
R – Square = 0.183		C.V. = 17.766			

ตารางผนวก 2 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของลักษณะทางกายภาพ ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	186.000	12.400	4.69	0.000
Error	32	84.667	2.646		
Corrected Total	47	270.667			
R – Square = 0.687		C.V. = 9.817			

ตารางผนวก 3 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าปริมาณความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	0.108650	0.007243	0.77	0.688
Error	16	0.149900	0.009369		
Corrected Total	31	0.258550			
R – Square = 0.420		C.V. = 2.316			

ตารางผนวก 4 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าการสูญเสียโปรตีนของพืชหมักในรูปของแอมโมเนียไนโตรเจน($\text{NH}_3 - \text{N}$) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16

Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	8.35619	0.55708	11.62	0.000
Error	16	0.76680	0.04792		
Corrected Total	31	9.12299			
R – Square = 0.916		C.V. = 2.276			

ตารางผนวก 5 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเปอร์เซ็นต์แอมโมเนียที่เกิดขึ้น (NH_3) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	0.0169875	0.0011325	6.04	0.000
Error	16	0.0030000	0.0001875		
Corrected Total	31	0.0199875			
R – Square = 0.850		C.V. = 2.536			

ตารางผนวก 6 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณกรดอะซิติก (Acetic acid) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	0.066072	0.004405	2.47	0.041
Error	16	0.028550	0.001784		
Corrected Total	31	0.094622			
R – Square = 0.698		C.V. = 5.708			

ตารางผนวก 7 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณกรดบิวทีริก (Butyric acid) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	0.0070719	0.004715	1.49	0.217
Error	16	0.0050500	0.0003156		
Corrected Total	31	0.0121219			
R – Square = 0.583		C.V. = 29.609			

ตารางผนวก 8 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณกรดแลคติก (Lactic acid) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	1.15260	0.07684	2.65	0.031
Error	16	0.46455	0.02903		
Corrected Total	31	1.61715			
R – Square = 0.713		C.V. = 7.099			

ตารางผนวก 9 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณกรดแลคติก (Lactic acid) มาคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์จากกรดทั้งหมดของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	34.154	2.277	0.93	0.554
Error	16	39.171	2.448		
Corrected Total	31	73.325			
R – Square = 0.466		C.V. = 2.091			

ตารางผนวก 10 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าคะแนนคุณภาพ Quality score ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	674.72	44.98	0.69	0.761
Error	16	1042.50	65.16		
Corrected Total	31	1717.22			
R – Square = 0.393		C.V. = 10.262			

ตารางผนวก 11 การย่อยได้ของอินทรียวตดู (OMD) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	1277.020	85.135	78.87	0.000
Error	32	34.541	1.079		
Corrected Total	47	1311.561			
R – Square = 0.974		C.V. = 1.852			

ตารางผนวก 12 พลังงานใช้ประโยชน์ได้ (ME) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	44.9351	2.9957	107.93	0.000
Error	32	0.8882	0.0278		
Corrected Total	47	45.8233			
R – Square = 0.981		C.V. = 2.163			

ตารางผนวก 13 พลังงานสุทธิเพื่อการให้นม (NE_L) ของหญ้าและถั่วหมักที่อัตราส่วนและสารเสริมที่แตกต่างกันทั้ง 16 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	15	21.7386	1.4492	105.42	0.000
Error	32	0.4399	0.0137		
Corrected Total	47	22.1785			
R – Square = 0.980		C.V. = 2.678			

ตารางผนวก 14 ปริมาณน้ำนมหลังการทดลองจากการกินหญ้าผสมถั่วสดที่อัตราส่วน 60 : 40 ทั้ง 4 Treatments

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	3	40.779	13.593	10.85	0.001
Error	12	15.031	1.253		
Corrected Total	15	55.809			
R – Square = 0.663		C.V. = 14.151			

ตารางผนวก 15 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของไขมันนมของโคทั้ง 4 กลุ่มจากการกินหญ้าผสมถั่วสดที่อัตราส่วน 60 : 40

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	3	2.4875	0.8292	1.08	0.395
Error	12	9.2192	0.7683		
Corrected Total	15	11.7068			
R – Square = 0.213		C.V. = 16.696			

ตารางผนวก 16 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนโปรตีนในน้ำนมของโคทั้ง 4 กลุ่มจากการกินหญ้าผสมถั่วสดที่อัตราส่วน 60 : 40

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	3	0.1807	0.0602	0.43	0.738
Error	12	1.6954	0.1413		
Corrected Total	15	1.8761			
R – Square = 0.963		C.V. = 11.495			

ตารางผนวก 17 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณแลคโตสในน้ำนมของโคทั้ง 4 กลุ่มจากการกินหญ้าผสมถั่วสดที่อัตราส่วน 60 : 40

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	3	0.09022	0.03007	0.92	0.461
Error	12	0.39255	0.03271		
Corrected Total	15	0.48278			
R – Square = 0.187		C.V. = 4.064			

ตารางผนวก 18 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณของแข็งทั้งหมดในน้ำนมของโคทั้ง 4 กลุ่มจากการกินหญ้าผสมถั่วสดที่อัตราส่วน 60 : 40

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	3	4.1327	1.3776	1.80	0.201
Error	12	9.1907	0.7659		
Corrected Total	15	13.3234			
R – Square = 0.310		C.V. = 6.402			

ตารางผนวก 19 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณของแข็งไม่รวมไขมันในน้ำมันของโคทั้ง 4 กลุ่มจากการกินหญ้าผสมถั่วสดที่อัตราส่วน 60 : 40

Source	df	Sum of Square	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	3	0.2471	0.0824	0.58	0.639
Error	12	1.7042	0.1420		
Corrected Total	15	1.9513			
R – Square = 0.127		C.V. = 4.475			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นายปรินทร์ บ้วนกียาพันธ์ุ์
วัน เดือน ปี เกิด	7 พฤศจิกายน 2527
ประวัติการศึกษา	<p>สำเร็จระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน</p> <p>สำเร็จระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน</p> <p>สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร) คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี ปีการศึกษา 2550</p>
ผลงานวิจัย	<p>จารุณี เกษรพิกุล สุรวัดณ์ ชลอสันติสกุล ศิริชัย เอี่ยมมุสิก ปิยนาด เลื่อนุ้ย วสันต์ เกษตรพูนสุข ปรินทร์ บ้วนกียาพันธ์ุ์ และจรรยา ศรีอ่อนเลิศ. 2549. ความชุกของปรสิตในเลือดโคนมของสมาชิกสหกรณ์โคนมไทยเดนมาร์ก ห้วยสัตว์ใหญ่ จำกัด. วารสารวิชาการปศุสัตว์เขต 5 ปีที่ 8 ฉบับที่ 2</p>

ปรินทร์ บ้วนกียาพันธ์ุ์. 2552. การศึกษาผลผลิตและคุณค่าทางโภชนา
ของหญ้าและถั่วพืชอาหารสัตว์โดยวิธีปลูกสลับแถบ. ปัญหาพิเศษ
ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาสัตว
ศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ปรินทร์ บ้วนกียาพันธ์ุ์ โชค มิเกล็ด เทอดชัย เวียรศิลป์ และขนิษฐา ดิคำ.
2552. การใช้ประโยชน์จากการทำทุ่งหญ้าถั่วผสมแบบปลูกสลับเป็นแถบ
ในการเลี้ยงโครีดนม. ในรายงานการประชุมสัมมนาวิชาการบัณฑิตศึกษา
เกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 12 -13 มีนาคม 2552.

ปริินทร์ บัวนภียาพันธุ์ โชนก มิเกล็ด เทอดชัย เวียรศิลป์ และขนิษฐา ตีคำ.
2552. ผลผลิตและคุณค่าทางโภชนาของหญ้าและถั่วพืชอาหารสัตว์โดย
วิธีปลูกสลับแถบ. ในรายงานการประชุมสัมมนาวิชาการบัณฑิตศึกษา
เกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 7 วันที่ 27 พฤษภาคม 2552 คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved